

DOMOVINA

Uchaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne priložbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrta leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Nameravana volilna preosnova za štajerski deželni zbor.

Sem dolgo upal in se bal,
Slovó sem upu, strahu dal.

Prešern.

Sedanji volilni red za štajerski deželni zbor se je sklenil o času vlade najhujšega liberalizma, o času, ko je Slovanom in Slovencem odrekla nemška stranka pravico do političnega obstanka. Ni torej čuda, da se je napravil volilni red, ki je povsod pospeševal nemško zastopstvo, nam pa v obče in posebno po razdelitvi volilnih krajev onemogočil primerno število mandatov. Varovale so se samo koristi severnega in srednjega Štajerja, južnemu delu Štajerske, kot slovenskemu, pa se je dalo sploh dosti premajhno število mandatov in še ti so se tako razdelili, da je v zastopstvu mest in trgov zagotovljena zmaga nemškim kandidatom. Jedinó v kmetijskih občinah mogli smo zmagovati s svojimi kandidati.

Od nekdanj smo se Slovenci protivili dosedanjemu volilnemu redu ter zahtevali njegovo preosnovo; toda, nič ni izdalo naše upravičeno zahtevanje, in jeli smo se že bati, da v štajerskem deželnem zboru sploh ne bode mogoče v tem pogledu priboriti izboljšanja.

Ker smo bili tako slabo zastopani v deželnem zboru, je nemška večina naravnost zasmehevati začela naše poslance in njih zahteve — na to so naši poslanci zapustili deželni zbor. Slovenci smo po mnogobrojnih volilnih shodih odobrvali ta izstop ter nalagali svojim poslanecem, da naj več ne vstopijo v deželni zbor, dokler se naše zahteve ne uresničijo.

Vkljub temu so novoizvoljeni naši zastopniki — v deželni zbor vstopili! Umevno je, da so vsi razsodni štajerski Slovenci nezaupno glave zmajali, in toliko bolj, ker se do sedaj niso izpolnili naši točno izrečeni pogoji zopetnega vstopa

in ker nam poslanci razlogov svojega vstopa niso še naznanili.

Pomenljiv pa postane njih vstop po predlagani volilni preosnovi za deželni zbor štajerski. Poslanec Karlon (nemški konservativec) in drugovi so namreč predložili tak predlog. Mi moramo ta predlog pozdraviti kot prvi korak k izboljšanju naših političnih razmer; predlagana preosnova skuša namreč biti kolikor toliko pravična tudi našemu delu Štajerske in Slovencem. V tem oziru se hoče pomnožiti število mandatov v kmetijskih občinah za dva: celjski okraj, ki voli dosedaj samo dva poslance, razdelil bi se v tri volilne okraje, ki bi obsegali sodni okraj Celje kot prvi, sodna okraja Konjice in Šmarje kot drugi in sodne okraje Laško, Vransko in Gornji grad kot tretji volilni okraj. Dalje bi se dosedanji ptujski volilni okraj razdelil v dva. Namerava se dalje premeba tudi v skupini mest in trgov. V tej skupini naj bi se od celjske skupine izločilo mesto Brežice, kotim bi naposled trgi Št. Jurij, Vitanje, Šmarje, Lemberg, Vransko, Braslovče, Rečica in Trbovlje volili v tej mestni skupini. Ti trgi so dosedaj izločeni iz skupine mest in trgov in volijo v skupini kmetijskih občin. — Nova mestna skupina pa bi se ustanovila za mesto Brežice, kateri bi se pridružili trgi Kozje, Podsreda, Planina, Pilštanj, Podčetrtek, Sevnica in Rajhenburg. Tudi večina teh trgov voli po dosedanjem volilnem redu v skupini kmetijskih občin.

Znana naša politična prijateljica graška „Tagespošta“ imenuje ta predlog „napad najhujše vrste na nemški mestni okraj celjski“ in „predrzo izzivanje Nemcev“, ter pozivlja vse svoje somišljenike na skrajni boj proti temu predlogu.

Kaj drugega sicer nismo mogli pričakovati in uverjeni smo, da bodo nemški liberalci in nacionalci vse sile napeli, da pokopljejo nameravano volilno preosnovo, ker nimajo čuta za pravičnost v političnem boju.

Izid tega boja je jako dvomljiv.

Nas Slovence lahko veseli, da je nemška konservativna stranka ta predlog stavila ter s tem pokazala, da hoče uvaževati tudi slovensko narodnost; izvestno je ta predlog nastal tudi po vplivu vlade in to nam daje nekoliko upanja, da bi se doseglo sporazumljenje zmernejših strank in da se sklene nameravana preosnova. Naših poslancev dolžnost pa je, da za ta predlog z najskrajnejšo odločnostjo vstavijo svoje sile; najbrž je ta predlog odločil njih vstop v deželni zbor — in ako bi ta predlog propadel, potem vedo, kaj zahteva narodova volja in njih čast!

Jednakopravnost Slovencev v šoli, uradu in javnem življenju.

(Govor poslanca dr. L. Gregorčca v državnem zboru dne 5. decembra 1896.)

(Dalje.)

Navesti hočem še en slučaj iz najnovejše dobe. Neki preiskovalni sodnik na Spodnjem Štajerskem je povabil slovenskega kmeta za pričo. Mož je prišel in rekel: „Gospod, umem nekoliko nemških besed, pa govoriti po nemški ne znam. Prosim, zaslišite me po slovenski“. Po obstoječi jezikovni naredbi od dne 18. aprila 1882, je bila temu uradniku dolžnost, slovenski zaslišati tega slovenskega kmeta, ne pa da ga je zmerjal z besedami: „Kaj vi ste prišli sem, da hujskate tu? Jaz vam že preženem hujskanje!“ Tako preoblastni in sovražni so naši uradniki. Njegova ekselencia, g. ministerski predsednik, je izjavil opetovano, da je sklenil za trdno, da stori konec narodnemu

LISTEK.

Knjige družbe sv. Mohorja za leto 1896.

(Dalje.)

Takoj v začetku najdemo lepo povest „Vas Kot“, katero je spisal marljivi pisatelj Žaljski, ki je že dovolj znan našemu ljudstvu, radi lepih, mičnih povestic, ki mu jih vsako leto podaja po družbi. Tudi letošnja njegova povest bo gotovo zopet ugajala našim kmetom, ker je iz njihovega življenja vzeta in v tako priprostem, njim lastnem jeziku pisana. In to je ravno, radi česar se posebno odlikuje naš pisatelj. Za priprosto ljudstvo je pač težavno pisati, in le malo pisateljev je, ki bi jo prav pogodili. In med temi je g. Žaljski, ki zna tako priprosto, pa vendar tako lepo, vabljivo razvijati dejanje v svojih povestih. Jaz sem prepričan, da ne bo nobeden bralec poprej odložil knjige, dokler ne prebere cele povesti, katere kratka vsebina je ta-le: V vasi „Kot“ so živele tri družine in sicer skop udovec Anton Grabež, ki je imel veliko posestvo, Veseljak, mož vedno veselega srca, ki je dobil

od očeta zadolženo posestvo, in tretji je bil varčni kočar Ivan Mravlja. Ta je zgubil zgodaj svoje stariše in je moral po svetu, a bil je pridn in si je kmalu prihranil nekoliko denarja ter si končno kupil hišo v Kotu in se združil s sicer ubogo a pridno deklico v sv. zakonu, katera mu je porodila dve pridni deklici Anico in Marjetico. Mravlja je bil skrben gospodar in si je kmalo pomnožil svoje premoženje. Veseljak pa je dolgov napravil a Grabež si še potrebne hrane ni privoščil. Vsak izmed zadnjih sosedov je imel sina jedinca, Grabež Marka, ki je gledal za Marjetico, Veseljak pa Jarneja, ki je ljubil Anico. Mravlja ni nič imel proti temu, da dobi imenovane zate, vendar pa je prišlo pozneje drugače radi ošabnega govorjenja Grabeža in pa radi Jarnejevega upijanjenja, pozneje jih je pa vendar nesreča, ki je vse tri kmete obiskala, zopet sprijaznila, in Mravlja je dal svoji hčeri Marku in Jarneju in jima tudi sezidal novi lepi hiši, kjer zdaj zadovoljno in srečno živijo.

Prebiravši celo povest pač moramo biti hvaležni g. pisatelju za to lepo delo in želimo le, da bi nam cenjeni pisatelj podal še mnogo takih povestic, in da bi se tudi drugi sicer nardarjeni pisatelji te vrste povestic, katere prevaja

tudi verski duh poprijeli, a popustili one zaljubljene povesti, v katerih mladenič ali deklica vživata danes srečo v polni meri, a jutre se že radi nesrečne ljubezni umorita!

Drugo povest „Zaklad“ je spisal že tudi znani pisatelj A. Koder. Po Bukovju, neke slovenske vasi, se je raznesla vest, da je nekje v vasi zakopan silno velik zaklad. Bukovčanje so premišljevali, kako bi prišli do tega zaklada. Najemavali so raznovrstne učenjake, da bi jim vzdignili zaklad, a vse zaman; ti moške so le potratili mnogo denarja, a zaklada niso vzdignili. Vse to početje Bukovčanov pa ni dopadlo vaškemu učitelju Robidi. Bil je moder mož in ni veroval v babje vere, a ker si ni mogel drugače pomagati, da bi odvrnil Bukovčane od prazne vere, jim je svetoval, da naj dajo na skupne stroške jednega svojih sinov v mestne šole, da jim potem ta, ko se izuči, vzdigne zaklad. Bukovčanje so bili s tem nasvetom zadovoljni in so poslali ubogega pa pridnega in razumnega dečka v višje šole ter so ga vsa učna leta prav pridno podpirali. Po končanih študijah je nakupil mladi žolnir za denar, ki so mu ga še vedno pošiljali sosedje, raznovrstno orodje, nato je začel s sosedmi kopati zaklad in je prišel do

prepiru in da ustanovi národní mir. No, jaz pravim na to, da kaj tacega ne bode mogoče pri nas, vsi njegovi najbolji nameni se porušijo ob sedanjih uradnikih. Tu treba poseči vmes, in sicer visoko gor nad podrejenimi uradniki. Nižji uradnik se navadno ravna po svojih predpostavljanih, in ako vidi, da le-tim ni neprijetna gonja proti Slovincem, se udeležuje iste in jo povspešuje. Ako pa se godi nasprotno, potem se brzda tudi on, ali tega manjka.

Mi Slovenci smo podrejeni štirim deželnim načelnikom, dvema namestnikoma in dvema deželnima predsednikoma. Vsi štirje so nam tuji, nobeden dobrohoten, dva odločna nasprotnika, namreč namestnik tržaški in deželni predsednik v Celovcu. Tema dvema bi jaz postavil na stran še prejšnjega namestnika Štajerske, barona Kübecka. Od te trojice smo pretrpeli najhujšega mi Slovenci. Tudi najopravičnejšim zahtevam so se ti gospodje protivili najtrdovratneje, osobito na polju podržavljene šole. Neka občina na Koroškem se je morala boriti nad 20 let, da si je priborila slovensko národno šolo. Jaz sem dokazal v tej visoki zbornici pri zadnji razpravi o proračunu, da se nad 6000 slovenskim otrokom na Koroškem in Štajerskem celó veronauk odreka v maternem jeziku, in boj za slovensko šolo v Trstu in Gorici je skoro da brezkončen. Kaj se je zgodilo vsled tega? Med tem, ko so imenovani gospodje deželni načelniki skušali pritiskati cesarju zveste Slovence in njih národna stremjenja, navstala je in se ojačila ob njih naklonjenosti irredenta italiana in irredenta teutonica.

Irredenta italiana se je povspela celó že do uporstva proti državnim odredbam in na Koroškem in na Štajerskem smo doživeli češčenje Rismarcka, kakoršno mora globoko obžalovati sleherni avstrijski domoljub, zlasti sedaj, po zloglasnih hamburških zazkritjih. Pod temi gospodi je zavladovala taka razdraženost med nemškim in italijanskim narodom proti slovenskim rojakom, da jo je močno obžalovati, in ki žuga že miru v deželi. V to hočem navesti dve dejstvi. Šolska družba slovenska, izzvana po šolskem društvu nemškem, je ustanovila v Velikovu na Koroškem slovensko ljudsko šolo pod vodstvom oč. šolskih sester. V noči po slovesnem otvorjenju so bila pobita vsa okna na tem lepem poslopju. Takega barbarstva nismo zakrivali mi Slovenci nikdar proti mnogoštevilnim šolam nemškega „Schulvereina“ na Slovenskem.

Še eden slučaj. Neki člen te visoke zbornice, pripadnik veleposestva češkega, je bil letos po leti v Beljaku, in je opazoval, kako je neki mož šel po ulicah in je kričal, ne da bi se kdo izpodtikal nad tem: „Slovence (Windischen) treba enkrat pokončati, še danes mora biti mrtev jeden teh slovenskih psov!“ To so žalostne prikazni neizmerne hujskanja, ki je nadvladalo, a vzlic temu je deželni predsednik Koroške nekoč poročal najvišjemu gospodu: „Na Koroškem vlada najglobbi národní mir“. S takimi deželnimi načelniki ne doseže svojega namena g. ministerski predsednik, ne bode mogel ustanoviti v nas národnega

miru. Isto velja tudi o nekaterih ministrih in njih pisarnah, v katerih, žal, sedi le preveč nasprotnikov Slovanom, ki le predobro umejo, kako je pravočasno zaustaviti sleherno prizadevanje v prid národne ravnopravnosti.

Njeg. ekscelenca, g. pl. Gautsch, je v drugič naučni minister. Mi Jugoslovani smo bili tega menenja, da se je nekoliko poboljšal v svojih neradovoljnih počitnicah. Toda jako smo se varali. Zastonj smo pripravljali zbornici svoje prošnje, zastonj smo tirjali v proračunskem odseku, nesrečna šolska vojna traja dalje in je dobila novega netiva v zadnjih imenovanjih, izvršenih po gosp. naučnem ministru na Koroškem. Tu gre namreč za imenovanje novega deželnega šolskega nadzornika in novega vodje učiteljskega. Nadejali smo se, da bodeta imenovana moža objektivno misleča v národnih stvareh. Žal, da moramo reči, da temu ni tako.

Ker sta torej gospoda Zindler in Linhart ostala na svojih mestih, je vse naše šolstvo na Koroškem in Štajerskem v rokah treh naših znanih in najhujših sovražnikov. Tovariš Robič se je pritožil radi tega v proračunskem odseku in je pokazal na ozlovoljenje, ki je nastalo vsled tega v vsem slovenskem ljudstvu. Njegova ekscelenca je rekel na to, da je ti imenovanji izvršil po temeljitem premišljevanju in vzešmi v poštev vse okoliščnosti. No, po mojih pozvedavanjih je stvar drugačna.

Gospoda moja! Tu imam nemški list. V tem listu je ponatisjen prevod nekega članka, ki je brez vsacega zadržka prijavljen v nekem slovenskem listu in kateri list se tiska v Ljubljani. Tu se torej nahaja nastopno in jaz prosim gospoda predsednika, da mi dovoli, da prečitam: „Neki ljubljanski profesor na realki je čital imena učencev na obrtni nadaljevalni šoli. Ti učenci, ki prek in prek pripadajo slovenski národnosti in ki razumejo malo ali prav nič nemški, so odgovarjali s „tukaj“. Ta nedožna besedica je tako razjezila nemškega profesorja, da je zavpil: Vsakdo mora odgovoriti „hier“. Ali večina učencev ni razumela tega in nekateri so odgovorili zopet s „tukaj“. To je razjezilo profesorja v najhujšo jezo in je kričal: Jaz vam že preženem „tukaj“, kako se predrznete reči, tukaj, vi kranjski ušivec!“ Po teh besedah je prisilil dečku par klofut. Deček je zbežal, profesor je skočil za njim do vrat in je rekel: Ven z vami! Kdor ne govori nemški, tega imam pravico ven vreči!“

No, kdo je bil ta mož? Ta mož je prav tisti, katerega je njegova ekscelenca gospod naučni minister spoznal najvrednejim, da posluje, kakor vodja učiteljskega v Celovcu. O tem ne izgubim nobene besede več, ampak dokazujem še nastopno: Njegova ekscelenca gosp. naučni minister je ali poznal značaj tega nadripedagoga ali je ni poznal. Ako je ni poznal, naj zahvali gospoda deželnega predsednika na Koroškem, da se je tako velikanski urezal. Ako pa je poznal pravi značaj, potem pa je pokazal, da niti poti noče gladiti národnemu miru na Koroškem, ampak

da hoče vojne in nemira, da smem reči o takih okoliščinah, da on niti ne sodi v tako ministerstvo, katerega načelnik je izjavil javno in slovesno, da hoče ustanoviti národní mir.

Isto velja tudi za gospoda ministra pravosodja, le v večji meri. Dne 27. oktobra je razpravljajal poračunski odsek o mojem predlogu o zlih razmerah pri sodiščih na Koroškem in Štajerskem glede slovenskega uradovanja. Tovariš Robič je potrdil, da so take zle razmere. Gospod minister pravosodja je utajil vse ter je označil vsebino mojega predloga kakor „obdolževanja splošne npravi“, na katere, da noče odgovarjati dalje. No, te pretveze nisem mogel prerezati gospodu ministru za pravosodje o zadnji razpravi o proračunu, ker nisem mogel priti do besede, nadejam se pa, da to pot pridem do besede in dokažem s pomočjo kakih 200 izglede, ki so vsi vzeti iz uradnih podatkov, da je v proračunskem odseku izrazil zmoto ali pa je vedoma šel mimo resnice.

Nekaj pa bi hotel poudariti že danes. Njegova ekscelenca gospod minister pravosodja je rekel v proračunskem odseku, da se klanja načelu, v domovini naj se vsakdo zasljuje v maternem jeziku in tudi rešitev naj dobiva v svojem jeziku. To je povsem pravo. To zahteva tudi jezikovna naredba od 18. aprila 1882, ali to je ravno zlo, da se sodni uradniki ne držé tega in da kršijo to načelo. In med te kršilce spada njegova ekscelenca, g. minister za pravosodje, kakor predsednik višjemu deželnemu sodišču v Gradcu, kajti toliko pod njegovim prednikom vitezem Waserjem, kakor tudi pod njim in tudi sedaj se slovenske tožbe, prihajajoče na višje deželno sodišče potom rekurza, nikdar ne rešujejo slovenski, ampak vsikdar nemški, torej ni res, da pri nas dobiva vsakdo tudi rešitev v svojem maternem jeziku.

Še eno. Mi imamo porotni sodišči v Celju in v Celovcu, v katerih obsežu biva, kakor sem že rekel, kakih pol milijona Slovencev. Na teh porotnih sodiščih se do danes še nikdar ni prečitala slovenska tožba, nikdar se ni podalo slovensko podučenje obtožencu, nikdar se še ni sestavil slovenski zapisnik, nikdar se še ni izdala slovenska razsodba. Tu treba, gospoda moja, reči nastopno: Ali so ta pol milijona Slovencev tako izredno dobri in rajski nedolžni, da državnemu pravdniku nikdar ni treba kakega Slovenca postaviti pred sodišče in vsi navihanci, tatovi, sleparji, ubijalci, in morilci so nemške narodnosti, ali pa ni res, kar je trdil njegova ekscelenca v proračunskem odseku, da on jako sili na to, da se izvršujejo jezikovne naredbe.

To je ravno teorija in praksa pri njegovi ekscelenci. Teorija je lepa, ista ugaja tudi meni, ne tako njegova praksa. Njegove besede, njegova dejanja so v nasprotju med seboj. Kako naj si tolmačimo to? Jaz sem si tolmačil to po njegovem razmerju do nemško-liberalne stranke. Mi Slovenci poznamo njegovo ekscelenco že dolgo, toda le ne kakor prijatelja, ampak kakor nasprotnika, in

premoga, katerega so potem Bukovčanje pridno kopali in drago prodavali ter si s tem lepe svote denarja pridobili.

Povest je zelo podučljiva za tiste ljudi, ki še verujejo v vražarstvo. Ne vražarstvo ampak le marljivost, sloga in neprestano delo zamore pomagati siromaku, osrečiti ubogega kmeta, kakor je govoril mladi bukovški žolnir. Da bi le njegov nauk segel globoko v srca vseh babjevercev.

Kaj mična je tudi povest „Kako se je Klančnik z železnico sprl in zopet sprijaznil“, katero je spisal J. Klemenčič.

Klančnik je bil pošten krčmar, pri katerem so vozniki pustili marsikateri goldinar. Zato je pa seveda bil jezen na železnico, katera bi se imela delati in še teči celo po njegovej zemlji, zakaj dobro je vedel, da se potem ne bode več toliko voznikov oglašalo pri njem, ker se bode blago večinoma prevažalo po železnici. Protivil se je zato in se sprl celo z nadzornikom. Iti je moral radi tega za nekaj tednov v zapor. Ta kazen pa ga je zelo vžalila in sram ga je bilo, da je namenil posestvo prodati in se kje daleč proč naseliti. V tem pa se je prigodilo nekaj, kar ga je zopet sprijaznilo z železnico. Skala nad železnico blizu Klančnikovega doma se je odtr-

gala in priletela na železniški tir, in prihajajoči vlak je bil v veliki nevarnosti. Klančnik je vedel, kaj se je zgodilo in je po dolgem notranjem boju končno vendar le o pravem času naznanil nevarnost in tako rešil življenje mnogim ljudem. S tem blagim činom pa je tudi pokril vso svojo sramoto in si pridobil zopet poprejšno veljavo in novo spoštovanje pri ljudeh, kar mu tudi gotovo vsak bralec privoščil. Ostal je na domu in je bil odslej prijatelj železnice.

Spis „Slovenci, govorimo čisto slovenščino“, spisal Fr. Svetliko, nam navaja poleg drugega napake, katerih se je res treba izogibati, posebno dandanes, ko se je začel tudi naš narod gibati in napredovati. Kaj resnične so pač besede v uvodu, ki povedo, kako smo si sami krivi, da pridemo ob svoje najdražje blago, ob svoj materni jezik.

O tem spisu še bom sicer drugokrat govoril in še dodal nekaj ponemčenih besed iz našega kraja, kar mi g. pisatelj gotovo ne bo zameril. Le pridno prebirajte, dragi Slovenci, v spisu navedene besede in se naučite pravih slovenskih, ki so pridjane potujčeni!

V spisu „Kaj nas učijo národní pregovori o Bogu in človeku“ nam navaja Mohorjanom že

od prejšnjega leta znani pisatelj J. Štrukelj, več národnih pregovorov ter prav mikavno razlaga 1. kaj uče národní pregovori o Bogu, 2. katere dolžnosti nam nalagajo národní pregovori do bližnjih in 3. katere dolžnosti nam nalagajo národní pregovori do nas samih. V spisu je polno lepih nauk za naše ljudstvo, po katerih bi se naj tudi ravnalo!

V povesti „Grajski lovec“ nam je opisal pisatelj Pankr. Gregorec, življenje grajskega lovca, ki je, sprva srečen, postal pozneje radi izneverjenja svojega prijatelja nesrečen, a končno zopet zadovoljen. V povesti je lepi nauk. Pravih, zvestih prijateljev je le malo na svetu!

V sklepu „Večernic“ pa čitamo tudi letos vrstico zgodovinskih povesti, katere nam podaja zopet pisatelj J. St. — Prav je, da se gradivo spreminja in da je vsakovrstno, zakaj če bi le same povesti bile v knjigi, bi se bralci le vendar tudi naveličali, akopram so v obče priljubljene med slovenskim narodom. Zato pa je tudi prav umestno, da najdemo v „Večernicah“ tudi dve pesmici, ki sta prav lepo zloženi in pomenljivi.

sicer iz deželne zbornice v Gradcu, kjer je poleg gospodov Waserja in Stremayra pomagal pobijati tudi najmanjšo slovensko narodno zahtevo. Tudi na novem mestu je njegova ekselencja ostal zvest do današnjega dne sebi in svoji stranki.

(Konec prihodnjic.)

Celjska postavka zavržena.

Najvažnejši dogodek zadnjih dni v avstrijski notranji politiki je, da je zbornica poslancev odklonila postavko proračuna za celjsko dvojezično gimnazijo s 109 proti 98 glasom. Navajali ne bodemo, kako so nasprotni govorniki to postavko pobijali z dr. Foreggerjem vred, kajti njih argumenti gotovo niso ničesa vplivali na glasovanje. Dva nemška govornika s Češkega sta nevede celo obsajala šolske razmere na Dolenjem Štajerskem. Izrekla sta se namreč proti temu, da se učenci silijo učiti drugega deželnega jezika. Kako je prišlo do takega izida? Prvi povod je malomarnost nekaterih slovanskih poslancev. Poljakov je manjkalo blizu polovica. Dalmatinec je bil pri glasovanju samo jeden, tudi 17 Mladohorov smo pogrešali.

Nemški liberalci, narodni Nemci in protisemitje so se pa bili skoro polnoštevilno zbrali v zbornici poslancev. Nasproti je pa manjkalo mnogo nemških konservativnih poslancev in vsi člani katoliške ljudske stranke. Omeniti pri tem moramo, da je vrli Kaltenegger, kateri je že jedenkrat zagovarjal pravično slovensko zahtevo, tudi sedaj glasoval z nami, kar pač zasluži vsega priznanja. Vse rovanje nemških liberalcev in nacionalcev pri zadnjih državnoborskih volitvah ni omajalo trdnega značaja tega moža.

Četudi je ta poraz nas nemilo drnol, vendar moramo reči, da ni v sramoto nam, temveč v sramoto nemškemu narodu, kakor je zaklical poslanec g. dr. Šušteršič, ko se je naznanil izid glasovanja.

Nemci so jako veseli zaradi te zmage, a njih veselje je pač še prezgodnje. Prepričani smo, da se dvojezična gimnazija zaradi tega še ne opusti. Bode li vlada dala iz gospodske zbornice vrniti proračun zbornici poslancev, da vstavi zopet svoto za dvojezično gimnazijo v Celji, ali si bode drugače pomagala, ne vemo. Toliko pa lahko rečemo, da so Nemci s svojim glasovanjem dosegli jedino moralno zmago.

Na izid je mnogo to vplivalo, da so volitve pred vrati. Prepričani smo, če vlada po volitvah zahteva dodatni kredit za celjsko dvojezično gimnazijo, da ga dobi. Sicer pa ni izključeno, da je vsa stvar bila le dogovorjena mej vlado, levičarji in Poljaki. Narodni Nemci in protisemitje hoteli so izrabiti celjsko postavko proti liberalni stranki. Njih listi so že sedaj pisali, da ni dosti, če liberalni Nemci glasujejo proti tej postavki, temveč morajo v tretjem branju glasovati proti proračunu, če bode celjska postavka v njem. Tega bi liberalci seveda ne mogli storiti. Vladi je ljubše, da so voljeni liberalci, nego pa protisemitje in narodni Nemci. Sedaj, ko je celjska postavka pala, je izvito narodnim Nemcem hučo orožje iz rok proti liberalcem ob volitvah.

Izid sam na sebi nas ni toliko užalostil, kakor to, da izvira od tod, da se nekatere nemške stranke, ki so dosedaj nas podpirale iz strahu pred volilci tega več ne upajo. Agitatorjem se je torej posrečilo zanesti sovraštvo do Slovanov globoko v mase nemškega naroda. Pri taci razmerah ni mnogo upanja na boljšo upravo avstrijskih narodnostij. Obžalovati moramo to ne le iz našega narodnega, temveč tudi z avstrijskega stališča. Če avstrijski Nemci dolenjštajerskim Slovincem ne privoščijo niti nekaj na pol slovenskih dvojezičnih gimnazijskih razredov, potem ž njimi ni mogoča nobena sprava. Želeti je le, da bi Slovinci iz tega dogodka posneli nauk, ter se bolje zblížali med seboj. Če se to zgodi, utegnejo Nemci še kedaj svoje sedanje postopanje obžalovati. S tem glasovanjem so zgubili vsako pravico, nazivljati se še nadalje razširjevalce kulture, kajti postavili so se popolnoma na vsaki kulturi in pravici nasprotno stališče, pri njih velja le še surova sila, in so vredni sovrstniki viteških Madjarov.

Celjske novice.

(Celjska postavka dvojezičnega gimnazija v Celji) v proračunu ministra za uk in bogočastje v državnem zboru, bila je z 11 glasovi odklonjena. Ta odklonitev sicer nima nobenega pomena za nas Slovence, ker mora ministerstvo pokriti teh par tisoč iz preostanka pri drugih zavodih. Dokaz pa je to žalostnih razmer v državnem zboru in tudi dokaz za kaj smatrajo nas Slovence v ministerstvu, ko to točko postavljajo kot posebno v proračun, ko se sicer glasuje za vso potrebščino skupaj. Nemci imajo sicer veliko veselje nad tem, kar pa jih bode tudi minulo.

(Občni zbor „Rinke“) vršil se je dne 6. t. m. v Celji. Zbor odobril je društvena pravila in definitivno sklenil zidati hotel pri Plesniku v Logarjevi dolini. Zbora udeležil se je tudi c. kr. okrajni glavar celjski, grof Attems in vseučilišni profesor Frischauf. — V načelstvo bili so izvoljeni: Dr. Juro Hrašovec, načelnik, Lovro Baš, dr. I. Dečko, F. Lončar, dr. J. Sernec, dr. J. Vrečko, J. Supanc, odborniki v Celji. Kristijan Germel vulgo Sturm v Solčavi, Goričar Anton, poštar v Mozirji, Kocbek Franc, nadučitelj v Gornjemgradu, Roblek Franc v Žalci, Šmid Miloš, župnik v Solčavi in Zanier Norbert v Št. Pavlu v Sav. dolini. Računska pregledovalca pa sta Anton Petriček, učitelj v Žalci in Janko Vavken v Celji. Prva seja odbora vršila se je takoj popoldne, v kateri se je odobril načrt zidanja hotela.

(Za Spodnještajerski jubilejski zaklad) so nadalje uplačali: Sl. občina Petrovče 20 kron; g. dr. Pavl Turner, odgojitelj v Jamnicah na Moravskem 200 kron; g. Fran Višnikar, c. kr. dež. sod. svetnik in državni poslanec v Ribnici 4 krone 20 vin.; sl. občina Št. Jurij na Ščavnici 20 kron; sl. občina trg Gornjigrad 100 kron; sl. posojilnica v Ljutomeru 100 kron in sl. posojilnica v Brežicah 60 kron.

(C. kr. okrožno sodišče v Celji) je bolnemu c. kr. notarju Francetu Rateju v Slovenski Bistrici postavilo notarskega kandidata Alojzija Žnidariča iz Laškega trga, namestnikom. Dr. A. Žnidarič zmožen je slovenščine v govoru in pismu in bode gotovo rad ustregel potrebam ondodnih Slovencev.

(Porotniki za prihodnje zasedanje), ki se prične dne 18. jan. t. l. so naslednji: Karol Pirsch, hišni posestnik, Hans Pucher, hišni posestnik, oba v Mariboru. Josip Peternel, klobučar v Podčetrtku, Henrik Sideritsch, oštr v Ljutomeru, Anton Masten, krojač v Ptui, Janez Kramberger, posestnik iz Rospoha. Jakob Segular, posestnik v Župetincih, Avgust Faleschini, posestnik v Brežicah, Martin Krasovec, posestnik v Ponderu, Anton Plaskan, trgovec v Braslovčah, Josef Seinkovič, usnjar v Ormoži, Anton Simonič, posestnik v Doliču, Ivan Leskovšek, trgovec v Viršanju, Daniel Ramutha, posestnik v Št. Martinu pod Vurbergom, Anton Hantz, posestnik v Ceršaku, Josip Schober, trgovec v Marenbergu, Martin Musegg, posestnik na Bregu pri Ptui, Peter Iglar, posestnik na Kamenu, Josip Germek, posestnik v Košaku, Alojzij Glaser, posestnik v Mariji Pušavi, Josip pl. Frauendorf, posestnik v Sl. Bistrici, J. Markus, posestnik v Gornji Koreni, Alojzij Glaser, lesni trgovec v Smolniku, Franc Gusch, posestnik v Laziših, Josip Ploh, posestnik v Središči, J. Wressnig, zidarski mojster v Ptui, J. Weingerl, posestnik v Gačniku, Fran Munda, hišni posestnik v Ormoži, Matevž Koren, posestnik v Morji, Andrej Golob, trgovec v Velikemdolu, Martin Pukl, posestnik v Razvini, dr. Tomaž Horvat, odvetnik v Ptui, J. Gosch, posestnik v Žičah, J. Loremian, kovač v Lembergu, Oto Kraus, trgovec v Ptui, J. Petrun, oštr v Ribnici. Namestniki pa so: Jurij Detiček, notar v Celji, Anton Kolenc, trgovec v Celji, M. Bikovšek, posestnik v Gradišči, W. Higersperger, stavbeni mojster v Celji, Franc Korun, trgovec v Št. Petru, Peter Drganc, ekonom v Celji, Fran Dorn, posestnik na Starem gradu, J. Korošec, čevljar v Celji, Franc Janesch, trgovec v Celji.

(Sramota za nemško Celje.) Dr. Drschatta je v državnem zboru trdil, da je sramota za nemško Celje, ker se je v Celji osnovala dvojezična gimnazija. Dunajska „Arbeiter Zeitung“ pa pravi, da je za Celje veliko večja sramota kakor

slovenska gimnazija to, da niti Slovinci niti Nemci nimajo v Celji zdrave vode. Štajerski zdravstveni nadzornik dr. Kleinsasser, kateri mož Slovincem gotovo ni naklonjen, se je kaj nelaskavo izrekel o celjskih vodnjakih, ki se zaradi krajevnih razmer dobro čistiti ne dajo. Seveda za take stvari so naši mestni očetje ne brigajo. Naj ima mesto še tako slabo pitno vodo, to jim ni mari, da le nemško ostane.

(Zdravniška spričevala.) Po ukazu finančnega ministerstva je poslom, pomočnikom, dninarjem in sploh vsem, katerih zaslužek ne presega navadne dnine, za zdravniška spričevala plačevati le po 15 kr. od pole.

(Celjska okolica.) Občinski odbor sklenil je v svoji seji dne 5. t. m. dovoliti, da se sme Sima-tovo posestvo v Sovodni med Voglajno in okrajno cesto odcepiti od občine celjske okolice pod sledečimi pogoji: 1. Da mesto Celje zares porabi ta prostor za postavljenje svoje klavnice. 2. Da plača mesto Celje občini celjske okolice kot odškodnino za zgubljene občinske doklade od odstopljenih zemljišč vsako leto na večne čase po 100 gld. na leto od tistihmal, ko bode to posestvo vteleseno celjskemu mestu. 3. To odcepljenje se sme še le takrak izročiti, kadar bode od vlade dovoljena klavnica izvršena. Do tistihmal ostane gori omenjeno posestvo del občine celjske okolice, ktera ta čas tudi ne dobi odškodnine po 100 gld., nego pobira sama navadne priklade. 4. Občina okolica Celje je zato poravnava vezana skoz 10 let; ako pa v teku 10 let od četrta 1897 naprej se klavnica ne bi stavila, zgubi ta poravnava vso svojo moč, do tistihmal pa občina celjske okolice ne more preklicati te poravnave. Poravnava stopi v moč, kadar se od celjskega mesta veljavno sprejme in od okrajnega zastopa odobri. Dne 5. t. m. ob 9. uri predpoldne vršil se je v Sovodni komisijon zaradi odcepljenja Sima-tovega posestva od celjske okolice in priklopljenja k celjskemu mestu. Na ta komisijon prišel je od dež. odbora g. dr. Weigmann; mestno občino zastopal je župan g. Stiger in uradni vodja Fürstbauer; v imenu okrajnega zastopa prišel je okr. načelnik g. dr. Sernec in tajnik Jos. Kosem; občino celjsko okolico pa sta zastopala g. dr. Ivan Dečko in župan g. Matevž Glinšek. Po pojasnilu, kterega je dal odposlanec dež. odbora, da se gre tu samo za mali del občine celjske okolice, na katerem bi mestna občina rada postavila javno klavnico in na obljubo zastopnikov mestne občine, da hoče povrniti občini celjske okolice zgubljene obč. doklade od tega posestva, sklenili so zastopniki občine celjske okolice predlagati v odborovi seji, da se naj tej prošnji vstreže. To se je tudi zgodilo, kakor je že na drugem mestu omenjeno. S tem je občinski zastop celjske okolice izkazal svojo prijaznost mestni kot sosedni občini celjski, bodočnost pa bode pokazala, koliko zahvale bodo imeli za to celjski in okoliški Slovinci od celjskega mesta.

(V korist družbe sv. Cirila in Metoda) nabral je pri banketu v Št. Jurji ob juž. žel. v proslavo imenovanja blag. gospoda dr. Gustav Ipavica cesarskim svetnikom, gospod dr. Hinko Šuklje, na predlog gospoda dr. Josip Rakeža za njegovo deklamacijo „Ecce dolor“ svoto po 7 gld.

(Gorelo je) dne 6. t. m. ponoči v trgovini knjigotržca Fritz Rascha v Celji. Kako je ogenj nastal, se še ugiblje. Pravijo, da je škode okoli 4000 gld.

(Umrli je) Eduard Skolaut, steklar v Celji. Dosegel je starost 70. let. Rajni ni bil zagrizen nasprotnik Slovencev. N. p. v m.

Spodnještajerske novice.

(Duhovniške spremembe) Konzistorijalnim svetnikom imenovan je preč. g. prošt in dekan Josip Heržič v Ptui. — Duhovnim svetovalcem pa so imenovani preč. gg. dekani dr. Lavoslav Gregorec, Jakob Caf, Avguštin Hecl in Henrik Verk. — Župnijo Loko pri Zidanemmostu dobil je č. g. Gregor Presečnik, župnik v Podgorji in župnijo v Zibiki pa je dobil č. g. Josip Kranjc, kaplan na Vranskem.

(V Šmartnu v Rož. dolini) pogorel je 1 t. m. čisto nov hlev gospodarju V. Kuglerju. Zaravaran bil je samo za 200 gld. Ogenj zanetil

je 5leten sinček, igrajoč se z vžgalicami. Stariši, pazite na otroke!

(Iz Vojnika.) Našim tržanom prištevamo sedaj tudi preč. g. kanonika in dekana dr. Lavoslav Gregoreca. Nakupil si je hosto, spada jočo pod trg in tako postal naš tržan in volilec. — Veselilo nas je, čuvšim, da je ta gospod imenovan defenitivnim dekanom novocerkovskim ter da je ob enem pridobil čast duhovnega svetovalca. Častitimo mu prav od srca!

(Potreba bralnega društva v Šmartnu na Paki) čuti se vsaki dan bolj. Pretresavalo se je že večkrat, kako ustanoviti to potrebno društvo, pa je vse zopet zaspalo. Obračamo pa se vender do č. g. kaplana, naj bi v zvezi s kakim drugim narodnjakom se žrtvoval in nam ustanovil to društvo, silno mu bomo hvaležni. — Pretekli dni pohajkovalo je neko nemčursko seme iz Šoštanja v našem kraju in poštene mirne kmete nadlegovalo ter jih pitalo, da so Slovenci osli. To človeče naj si zapomni, da prihodnjič pri takem izzivanji ne bomo več mirni in da bode okusil moč podkovanih peta naših čevljev.

(Vabilo) na veselico, kojo priredi narodna čitalnica v Mozirji, v proslavo dvajsetletnice, v dan 10. prosinca 1897. leta v Mozirji. Vspored: 1. Občni zbor ob 4. uri popoldne v društvenih prostorih. A) pozdrav predsednika. B) Poročilo tajnika. C) Poročilo blagajnika. D) Volitev odbora. E) Volitev častnih članov. F) Pogovor o naročitvi časopisov. G) Posameznosti. 2. Veselica ob 7. uri zvečer v novi hiši g. M. Šusterja in sicer: A) Koncert. B) Srečkanje. C) Ples. Pri koncertu sodelujejo iz prijaznosti gospodje pevci iz Braslovč. Godba iz Šmarja pod vodstvom kapelnika g. Kovača. Vstopnina za osebo 30 kr., za obitelj 60 kr. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. Odbor.

(V Škalah pri Velenji) nehajo kopati premog v jamah Lapp-ovih. Odpustili bodo več sto delavcev. Rudokopno ravnateljstvo v Ljubljani obrnilo se je na več drugih vodstev premogokopov, za vsprejem teh revežev.

(Žganjepitje) se tudi po Savinjski dolini vedno bolj širi. Krčmarji in tudi drugi zasebniki dobivajo si namreč obrtne liste za prosti obrt: prodajo žganih pijač v zaprtih posodah. A oni potem ne prodajajo žganje v zaprtih posodah, ne, — temuč — pije se tam prav brezskrbno žganje na drobno, kakor da bi dotičnik imel res koncesijo za točenje na drobno. — Treba bo take tičke večkrak vjeti in jim z občutljivimi globami preprečiti to pogubno početje. Na orožnikih in finančnih stražnikih je v prvi vrsti ležede, da se takim nedostatom pride v okom.

(Okrajni zastop gornjegraški) je v svoji I. glavni skupščini dne 28. decembra l. l. rešil občinske proračune, več prošenj za razne podpore in slednjič pereče vprašanje zastran plačila za posipanje sedaj okrajne ceste za Dreto, osobito oddelek obč. Kokarje. Z globami vred se je prisdilo občini Kokarje plačilo svote 1000 gld. — Globa 175 gld. se je takoj odpustila, zastran posipanja pa se je na podlagi prošnje občine Kokarje, vnela burna debata. Slednjič se je z veliko večino glasov sklenilo, občino Kokarje odvezati plačila za posipanje, s čemur je pokazal novi zastop, če tudi je sestavljen po največ iz savinjske strani, da ne bo de gojil strankarstva, temveč, da se hoče za vse potrebe celega okraja enako ogrevati in pomagati povsod, kjer je pomoč potrebna. Pokazal pa je novi zastop tudi, kako neopravičena je bila bojazen Zadrecanov nad izvolitvijo savinjskega zastopa, češ, oni ne bodo storili ničesar za Zadreto in bodo le izključljivo delali za savinjske koristi. Kakor se je sedaj pokazalo, bila je vsa jeza, žalost in srd zastonj. Le tako naprej za blagor celega okraja! Slava novemu zastopu!

(Nova pošta) bila bi jako potrebna v karkarski občini, naj bi že imela svojo postajo v Lačevasi ali pri g. Jos. Prazniku v Kokarjih, ker tukaj bi bilo ravno na sredini med drugimi poštami. Za veliko potrebo te pošte govori važen uzrok, da namreč pogostokrat reka Savinja tako zelo narase, da odnese pobreške brvi, in v takih slučajih imamo do pošte težavno pot; kajti naravnostna zveza z rečiško pošto je za dalje časa popolnoma pretrgana. Ustanovitev omenjene pošte bi bila zares zelo koristna in brez dvoma bi se

izplačevala; zakaj že sama občina ima mnogo pošte; razun tega pa bi se ji lahko podredil večji del Spodnje Zadretije do Spod. Kraš; in kakor se je v št. 48. „Domovine“ omenjalo, je ravno Zadretje v denarnem prometu zelo bogato. Iz teh razlogov se toraj vidi, da je pošta v Kokarjih zares zelo potrebna. Ker že ima skoro vsaka občina svojo pošto, zakaj bi jo tudi naša ne imela? Gotovo bi bila ta pošta ravno tako potrebna, če ne še bolj, kakor ona, ki se je priporočala nedavno v „Domovini“. Na delo toraj brez odlaganja, da dobimo pošto, in nas Nazarčanje ne prehitijo.

(Iz Rifnika) V velečenjenem in prekoristnem Vašem listu „Domovini“, čitati je bilo večkrat o starih puščavnikih, ki so se nastanili na kakih razvalinah, ali na kakem visokem hribu, da od ondod s svojim „rešpetlinom“ — ker njim že manjka na pogledu — ložje pregledajo okolico, opazujejo ravnanje in vedenje nekterih „njim priljubljenih oseb“ in sploh vse okolice. Tudi tukaj na našem slavnostnem Rifniku, ki je eden izmed najvišjih hribov v okolici, potrebovali bi tacega samostarca, ki bi z bistrim svojim očesom premotril in tudi naznanjal naše narodne in gospodarske razmere. Vsekako dobil bi obilno, in še zelo zanimivega gradiva za poročanje. Toda jaz o tem ne bom dalje razpravljaj, to prepustim drugim spretnejim poročevalcem, kajti jaz kot kmet sploh nimam časa veliko pisati, in tudi je moja roka od težkega dela že preokorna. Želim le, da bi se naša okolica, imenovana sicer „uzorno narodni št. Jurij“, nekoliko svoji mlačnosti in malomarnosti v narodnem oziru otresla, in se vzbudila k živahnejšemu delovanju. Kajti razun sadjerejskega društva, kojega vodi mnogozaslужni naš velečastiti gospod cesarski svetnik dr. G. Ipavc, ki si je v tej stroki pridobil neveljvinih zaslug, in podružnic šolske družbe sv. Cirila in Metoda, ki pa le poenkrat na leto zborujeta, nimamo sploh nobenega društva, če tudi bi ga krvavo potrebovali. N. pr. kako gospodarsko in bralno društvo, bilo bi tu na svojem mestu. Bralno društvo imajo že skoro v vsaki župniji, le tukaj ga še nimamo. Vendar pa hvala Bogu, dobil sem glas, da se nekaj snuje, in da so nekteri že začeli v tem oziru delovati. Narodnjake, ki imate za to potrebne zmožnosti in vednosti, prosimo, ganite se, ne strašite se truda in težav, bodite odločni in stanovitni, in pomislite, da je večina ljudstva za vami, ki vam bo rado sledilo, in vam bo tudi zelo hvaležno. Plačilo naj vam bo sladka zavest, da ste pomagali toliko zatiranemu in ubogemu trpinu — kmetu. V to pomoz Bog!

(Iz Št. Jurja ob juž. žel.) Dne 4. januarja t. l. slavil je št. Jurij ob juž. žel. redko slavnost. Naš, že nad četrstoletja vladajoči župan dr. Gustav Ipavc, bil je pred kratkim odlikovan od Nj. Veličanstva z naslovom cesarski svetovalec. To odlikovanje počastilo je tudi vse tržane kot najožje rojake gosp. dr. Ipavca. Občina priredila je svojem ljubljenu županu gore omenjenega dne serenado in slavnostni banket. Vsa inteligenca našega trga zbrala se je zvečer dne 4. t. m. v gostilni gosp. Nendina, da častita in izreče svojo udanost slavljencu. Ker pa je dr. G. Ipavc zaslužen za občeslovenstvo, posebno kot skladatelj, prihiteli so prijatelji od vseh krajev, posebno iz Celja in Šmarja pri Jelšah, da se udeleže te izvanredne slavnosti. Med sviranjem slatinske godbe in petjem pomačih pevcev, vršile so se razne napitnice, v katerih se je povdarjalo zaslužno delovanje dr. Ipavca, kot župana, skladatelja, sadjerejca in v obče kot narodnjaka. Lepi, prijetni večer, pokazal je, koliko prijateljev šteje cenjena rodbina dr. Ipavc in pokazal pa tudi, da narod naš vé ceniti svoje zaslužne moze.

(Okrajni zastop v Šmarji pri Jelšah) je v svoji plenarni seji sklenil, da nakupi 15 izvod zadnjega letnika „Knjižice za mladino“ ter jih razdeli šolam tega okraja. Dal Bog, da bi imel še več posnemovalcev. S tem bi se precej pripomoglo, da bi se osigural obstanek in razvoj tega, za naš narod baš preimennitnega podjetja.

(Iz Žusma.) Načelnikom krajnega šolskega sveta je izvoljen in že tudi od okraj. glavarstva potrjen gosp. Ignacij Gotscher, veleposestnik v Hrastju pod Žusmom in posestnik slatinskega vira v Kostrivnici. Omenjeni gospod je sicer

Nemec, a vendar kaže veliko zanimljivosti za slovensko šolo in je naklonjen Slovencem, kar mora do zdaj priznati vsakdo. Ob enem je on tudi župan zasavski občini in načelnik kraj. ubožnemu svetu.

(Bralno društvo v Majšpergu) vrlo napreduje. Posebno mešani zbor zasluži izredne pohvale. Pevke in pevci ne strašijo se niti dolgega, niti slabega pota in zahajajo redno k vajam. Zato pa je tudi učinek pri petju izboren. Bodisi pri cerkvenem petju ali pa pri veselicah dosegli so tako izurjenost in natančnost, da se jim vse divi in niti verjeti ne more, da so to domači pevci. V mešanem zboru pojo vodja, g. Jan. Živkovič, Šimon Mesarič, Štefan Gajzer, Anton Fidršek, Leopold Sagadin, (J. Grobelšek odišel je k vojakom), Gerčka Narat, Micka Ritonja, Nežika Novak in Rozika Jurič. Čast toraj in zahvala pevkam in pevcem za požrtvovalno obnašanje pri učenju in petju. Ostanite pa tudi naprej tako, ter ne poslušajte neomikancev, ako rekó, da tako petje ni lepo ali se posmehujejo, mislite si, so pač neumneži. Vam pa blagor, če ne boste jih poslušali in tako naprej delovali, boste osebam vaše vrste v izgled, ponos društvu, čast občini in celej fari, plačilo pa, čaka vas v obilni meri.

(Pri občnem zboru bralnega društva v Kapeli blizu Radgone) voil se je ta-le odbor: g. L. Puher, kmet v Zernovi, predsednikom; č. g. Jer. Frangež, podpredsednik in blagajnikom; g. Ant. Vogrinec, učitelj, tajnikom; g. Jož. Veberič, župan in gostilničar v Boračovi in g. Jak. Zemljič, velepos. sin v Radincih, odbornikom; g. Jož. Koklj, učitelj, knjižničarjem. — Pri Kapeli snuje se tudi novi tamburaški zbor, pod vodstvom g. učitelja Poljanca.

(Odbor prostovoljnega gasilnega društva v občini logarovski) s sedežem v Kokoričih, v ljutomerskem okraju, se je sledeče sestavil: Farkaš Radoslav, načelnik; Simonič Alojzij, podnačelnik; Slekovec Jožef, blagajnik; Jelen Jožef, tajnik; Čuk Jakob, vodja plezalcev; Križan Fran, podvodja plezalcev; Filipič Fran, vodja brizgalničarjev; Marinič Fran, podvodja brizgalničarjev; Kolarič Anton, vodja varuhov; Čuk Fran, podvodja varuhov; Heric Jožef, nadzornik orodja; Ivančič Rade, sanitetnik.

(V Berkovcih pri št. Juriju ob Ščavnici) snujejo tamošnji rodoljubi, kakor se sliši, gasilno društvo s slovenskim poslovnim jezikom.

(Gasilnemu društvu v Logarovcih pri Ljutomeru) poslal je deželni poslanec g. dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju 10 kron. Bog plati!

(Iz Ljutomera) se nam poroča: Deželni šolski svet v Gradci je našo „šulfereinsko“ nemško šolo vender razširil v dvorazrednico. Otrk ni niti za jeden razred, zato se vsak po pravici čudi, da se je dovolil drugi razred. Ali mislijo v Gradci, da imamo mi denarja preveč ali pa so „nafarbani“, da tako brezmiselno pomagujejo šolo, ki nima nikakega pomena. Naš okrajni šolski svet pa bo menda tudi vedel, kaj ima storiti?

(Vremenska opazovalnica na Cvenu) beleži v mesecu decembru 1896. Povprečna toplota + 0.2° C. Najvišja toplota + 10.4° C. dne 7. dec. Najnižja toplota = 9.8° C. dne 1. dec. Največ padavin 165 mm. dne 14. dec. Vsota padavin 532 mm. Število dni s padavinami 13. Število dni s snegom 4. Število dni z meglo 15. Vihar dne 7. ponoči 1. Oblačnost 83.

(Načelnikom okrajnega zastopa mariborskega) potrdil je presv. cesar dr. J. Schimdererja in namestnikom njegovim pa Josip Bancalarija.

Druge slovenske novice.

(„Slovenski List“), katerega je dosedaj izdajal dr. Vinko Gregorič, je prevzel poseben konzorcij, ki se je obrnil do somišljenikov naj list pridno razširjajo. Obeta se, da bode izhajal dvakrat na teden, ako dobi dosti naročnikov.

(Želje kranjskih Nemcev.) Na Kranjskem je na več ljudskih šolah nemščina obvezni predmet. Poučuje se pač tako dobro, kakor je le mogoče. Kranjski Nemci in nemškutarji pa mislijo, da se nemščina dovolj ne goji. Temu so krivi slovenski šolski nadzorniki, ki se za pouk nem-

ščine dosti ne zanimajo. Zato se pa kranjski Nemci potegujejo, da bi se za nadzorovanje nemškega pouka na slovenskih šolah postavili posebni nadzorniki, seveda nemškutarji.

(Znamenja pomladi.) Piše se nam: Na Kranjskem imamo večidel jako prijetno vreme. Po solnčnih krajih že rastejo pomladanske cvetlice, kakor beli teloh, trobentice in zvončki. Vidijo se že prvi metulji. V gozdih pri Ljubljani so že vjeli nekaj kebrov. Noči so precej mrzle, a dnevi so pa pravo spomladansko vreme.

(Umrli je) v Ljubljani bivši profesor na realki, Josip Borghi, ki je včasih poučeval tudi slovenščino.

(Založništvo „vžigalic družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“) nas je naprosilo javiti, da se iste ne smejo pošiljati po pošti, ampak le po železnici. Zato naj se naročujejo večje množine. P. n. gg. trgovci v večjih krajih lahko dobe zaloge za svoje okoliše in se prosijo, da naj se v ta namen zglase v trgovini Iv. Perdana v Ljubljani.

(Pobegla kaznenca.) Kaznenca Fran Žnidaršič in Ivan Bošketič sta več let bila v koperski kaznilnici, sedaj bi ju pa bili morali izročiti prisilni delavnici v Ljubljani. Zaprlji so ju v občinski zapor za nekaj ur, od koder sta pa pobegla.

(Nesreča v tovarni.) Dne 30. decembra m. l. je v papirnici pri Medvodah odtrgalo jedno roko in jedno nogo zidarju Jerneju Podvizu. Poškodovano ga je tudi močno na glavi. Bil je takoj mrtev. Imel je še le 26 let in bil poldrugo leto očejen.

(Poskušen umor) V Dolah pri Litiji je nekaj dni pred Božičem neki blazni Martin Rovšek prišel v župnišče in s kamnom udaril župnika po glavi, ko je ravno nekaj pisal. Župnik je pal. Na tleh je blaznec še župnika pretepaval in suval s čevljem. Ubil bi ga bil, da nista prišla kaplan in dekla na pomoč. Tudi kaplana je hotel udariti, a se je umaknil. Vsled klicanja na pomoč, je blaznec jo potegnil. Blaznika, ki je odhajajoč pretil, da župnika ubije, odpravili so v deželno blaznico v Ljubljani.

(Nesreča v gozdu.) Dne 30. decembra m. l. je ponesrečil 15letni mladenič Alojzij Mohorič pri spravljani hlodov iz gozda Jelovca na Gorenjskem. Sani je zaneslo v stran in vrglo ga v neko skalo s tako silo, da mu je zdrobilo glavo in jedno roko. Njegov brat ga je našel mrtvega.

(Mestna hranilnica v Radovljici) prezrla je v mesecu decembru 1896, 86 strank je vložilo 25.999 gld. 99 kr., 33 strank je vzdignilo 3973 gld. 81 kr., 40 strankam se je izplačalo posojil 18.566 gld. — kr., stanje vlog (363) 127.528 gld. 89 kr., denarni promet 74.358 gld. 40 kr.

(Potres.) V noči od 29. na 30. dan decembra m. l. so čutili potres v Mokronogu in nekaterih drugih krajih na Dolenjskem. Škode ni nobene.

(V Radečah pri Zidanem mostu) snujejo konsumno društvo.

(Slovenske posojilnice leta 1896) Okrajna posojilnica v Krškem je imela lani sledeče dohodke: 60.584 gld. hranilnih vlog, 24.553 gld. vrnenih posojil, 5525 gld. posojilnih obresti, 2729 gld. deležev, 150 gld. pristopnine in drugo, skupno 113.563 gld., izdatke pa sledeče: 36.867 gld. danih posojil, 56.858 gld. izplačanih hranilnih vlog, 969 gld. izplačanih deležev, 264 gld. upravnih stroškov in drugo, skupno 112.097 gld., torej je imela 225.660 gld. prometa. — „Centralna posojilnica slovenska“ v Krškem: 4959 gld. hranilnih vlog, 1169 gld. deležev, 52 gld. pristopnine in drugo, skupno 17.372 gld. dohodkov; izdatkov 13.558 gld. naloženega denarja, 1900 izplačanih hranilnih vlog in drugo, skupno 16.270 gld. torej prometa 33.642 gld. Idrijska posojilnica je imela lani 186.390 gld. dohodkov, 176.374 gld. izdatkov, torej 362.764 gld. prometa.

(Krška čitalnica) je bila na Silvestrov večer priredila lepo zabavo z dobro burko „Srečno novo leto“, katero so diletantje izborno predstavljali. Enako dobro je bilo tudi petje. Društvo si je letos naročilo obilo časnikov.

(V Leskovcu pri Krškem) ni več sedež dekanije.

(V Škocijanu pri Mokronogu) so razširili šolo na tri razrede.

(Obstrelil se je) dne 24. decembra l. l. 18letni Miha Šorn iz Podrečja. Poskušal je revolver in ž njim jako nerodno ravnal, ko se mu ni hotel precej sprostiti.

(Požar.) Dne 29. decembra l. l. je v Hrenovicah na Notranjskem pogorelo 18 hiš in gospodarskih poslopij. Gasilci niso mogli omejiti ognja, ker ni bilo vode.

(V Trnovem pri Ilirski Bistrici) so ustanovili mlekarso zadrugo.

(Imenovanje.) Nadsvetnik pri finančnem ravnateljstvu v Trstu g. Ludovik Hočevnar, je imenovan dvornim svetnikom in finančnim ravnateljem v Zadru. Hočevnar je zaveden Slovenec in je vsled svoje marljivosti še jako mlad prišel na to mesto.

(Samomor.) „Lloydov“ natakak Anton Brajković je skočil z neke ladije na potu iz Benetek v Trst v morje. Sodi se, da se mu je bilo zmešalo v glavi.

(Slovenščina v Trstu.) Odbor za Martelančev spomenik je prosil, da sme napraviti na spomenik slovenski napis. Tržaški magistrat je to prošnjo odklonil. Odbor se je obrnil do namestništva, ki je dovolilo na spomenik napraviti slovenski napis, in da se mora to dotičnemu odboru naznaniti s slovenskim odlokom.

(Dijaki iz Pulja) so dobili od ravnateljstev dopisnice, s katerim se jim naznanja, da se počitnice zastran bolezn: legar, raztegnejo še do 15. prosinca 1897.

(Isterski deželni zbor) bode baje le še edenkrat zboroval v Poreču. Drugo leto se premesti v Pulj, kakor se je izrekel grof Badeni proti zastopniku isterskega veleposestva Bartoliju. Italijani so zaradi tega jako nevoljni, ker v Pulju ne bodo mogli tako lahko dobiti pouličnjakov za demonstracije proti slovanski manjšini.

Druge avstrijske novice.

(Državnozbornske volitve) Državni zbor neki ne bode tako dolgo zboroval, kakor se je sprva nameravalo. Končal bode svoje zasedanje že koncem januarja in potem se pa takoj razpišejo nove volitve, ki se bodo vršile v marcu. Vlada je že dala okrajnim glavarstvom ukaze, da takoj vse potrebno ukrenejo zastran volitev. Deželni zbori se ne snidejo več za časa, da bi mogli skleniti neposredne volitve. Baš zaradi tega, da se deželnim zborom to onemogoči, misli vlada hiteti z novimi volitvami.

(Jugoslovanski klub) Osnovi jedinstvenega jugoslovanskega kluba se delajo neke težave. Dalmatinski pristaši stranke prava nekda ne marajo dosti slišati o tem, da bi bili z drugimi dalmatinskimi poslanci v jednem klubu. Kaže se zopet stara slovanska nesloga.

(Županom v Pragi) je izvoljen Mladoček dr. Podlipny, ker se je dr. Srb, ki je bil prvi izvoljen, odpovedal. Za novo volitev so se pa bili dogovorili, da volijo dr. Polipnega za župana, za podžupane pa dva Staročeha. Novi župan Podlipny je naglašal, da bode spoštoval narodno enakopravnost in ne bode trpel, da bi se kje prezirala lepa češčina.

(Trutnovsko okrožno sodišče) zopet moti Nemcem mirno spanje. Vlada je sklenila novemu okrožju priklopiti iz krajevnih in prometnih oziror dva češka okraja. Trutnovski mestni zbor je sklenil poslati k ministerskemu predsedniku in pravosodnemu ministru na Dunaj odposlanstvo, da prosi vlado, naj skrbi, da bode novo okrožno sodišče čisto nemško. Hkratu je pa pozval zastope nemških mest na Češkem, da sklepajo v tem smislu prošnje do vlade. Nemški listi pa vladi prete z uporom vseh Nemcev. Če so Nemci tako navdušeni za razdelitev okrajev po narodnostih, zakaj tega ne izvrše na Stajerskem in Koroškem, kjer bi se Slovenci temu ne upirali.

(Učni jezik dolenjeavstrijskih šol.) Protisemitje stavili so v dolenjeavstrijskem deželnem zboru predlog, naj se sklene zakon, da ima nemščina biti učni jezik na vseh meščanskih in ljudskih šolah dolenjeavstrijskih. Povod temu predlogu je dalo to, da se govori, da vlada prizna češki šoli na Dunaju pravico javnosti. Tak sklep bi naredil konec nekaterim češkim

ljudskim šolam ob moravski meji, katere so si Čehi priborili pri državnem sodišču. Protisemitški listi opravičujejo ta predlog s tem, da sicer postane Dolenja Avstrija dvojezična dežela. Svojega namena pač protisemitje ne dosežejo. Število slovanskega prebivalstva se bode tuli v bodoče množilo na Dunaju. S tem predlogom so protisemitje očitno pokazali, da so Slovonom ravno tako nasprotni, kakor liberalni Nemci.

(Prepovedane madjarske propovedi.) Škof Strossmayer je prepovedal madjarske propovedi v svoji škofiji. Te propovedi so povse nepotrebne. Madjarski uradniki, ki službujejo po Hrvaškem, morajo hrvaški znati, če hočejo vestno opravljati svojo službo, zanje teh propovedi ni treba. Namen madjarskih propovedi je samo razširjati madjarizacijo po Hrvaškem.

Ogled po širnem svetu.

(Poljščina — prepovedana.) Prusko ministerstvo je prepovedalo poljskim vojakom tudi zunaj službe govoriti poljski. Tako se hoče siloma zatreti poljski jezik v Prusiji. Uničili tudi s tem ukazom ne bodo Poljakov, kakor jih niso s 100 milijoni mark dovoljenimi za naseljevanje Nemcev v poljskih krajih.

(Nova srbska vlada.) Simić je sestavil novo vlado. Razen njega, ki je politično neutralen in vojnega ministra Miškovića, ki je zmeren liberallec, so vsi novi ministri zmerni radikalci. Skoro vsi so že ministrali v raznih radikalnih ministerstvih. Prvo delo nove vlade je bilo, da je skupščino razpustila. Ministerska kriza je najhuje pretresla napredno stranko, ki je kar razpala. Njeno glasilo „Videlo“ je prenehalo izhajati. Napredna stranka se je tako vzdržavala samo z vladno podporo. Glavna naloga nove vlade bode, da preosnuje ustavo. To pa lahko ne pojde, ker kralj želi, da se vojska odtegne popolnoma uplivu parlamenta, čemur se bodo nekateri radikalci upirali.

(Srbski kralj Aleksander) se baje poroči z nadvojvodinjo Elizabeto, hčerjo nadvojvoda Karola Ludvika, ali pa z Marijo Kristino, hčerjo nadvojvoda Friderika.

(Pomiloščeni častniki.) Bolgarsko sobranje je sklenilo, da se dovoli vsem pomiloščenim častnikom, kateri so morali po zaroti proti knezu Aleksandru Battenberškemu ostaviti Bolgarijo, in bežati v Rusijo, popolna pokojnina, kot bi bili vedno služili v bolgarski vojski.

(Pravda zaradi umora Stambulova) končala se je s tem, da sta bila dva zatoženca Azov in Tufekčijev obsojena zaradi sokrivde pri umoru v triletno ječo. Georgjeva so oprostili. Nehima Halevu in Talinu, ki sta baje prava morilca, je dala poprej policija čas, da sta pobegnila. Proizročiteljev tega umora pa niso niti iskali.

(Rusija in Francija.) Ruski car je brzojavno častital predsedniku francoske republike ob Novem letu, za kar se je poslednji primerno zahvalil in častital k Novemu letu carju in carinji. Tema častitkama se pripisuje velik pomen. Znamenje sta, da so razmere mej Rusijo in Francijo najboljše. Posebno v Berlinu teh častitk niso bili veseli, ko se že tako dolgo zaman trudijo, da si znova pridobe rusko prijateljstvo.

(Učitelji na turškem) imajo kaj težavno stališče. Vlada jih dolži, da so spridili mladino in zasejali med njo puntarske ideje. Naučno ministerstvo je zaukazalo vsem šolskim vodjam, naj dajo zapreti vse učiteje, kateri se bavijo s političnimi vprašanji in kritikujejo oblastvene naredbe. Pričakovati je, da kmalu več učiteljev utaknejo v ječo.

Dopisi.

(Iz ljutomerske okolice.) (Naša posojilnica. — Drugo narodno delo.) Ob konci leta se pač lahko vprašamo ali je narodno delo v preteklem letu tako napredovalo v našem okraju kakor mi, ki nam srce visi na tem, želimo. V zadnjih dveh letih je narodno delo v Ljutomeru dobilo celo novo lice. Nehala je tista popustljivost, ki nam je na vrat nakopala nemško šolo — šulferajnsko.

Ob začetku leta smo imeli volitve v okrajni zastop in kmalu potem v okrajni šolski svet.

Ali je bilo vse nekterim starinarjev prav, ali ne; — narod je bil z obnovo zadovoljen. —

Posojilnica je dobila svojo hišo. Lepa nova stavba kaže, kaj zamorejo slovenski penezi, če smo vsi složni. Ljutomerčani, glejte, da to poslopje kmalu dodelate; napišite nanj lepi napis „Okrajna posojilnica“ v zlatih črkah! Kedar bomo ob nedeljah prihajali v Ljutomer, nas bo to veselilo. Naše zaupanje v posojilnico bode rastlo. Mi vam že zdaj popolnoma zaupamo. Mi okoličani vidimo, da ima naša posojilnica trdno, neomahljivo podlago, hišo na najlepšem prostoru v trgu, mi jo hočemo podpirati, nje se držati! Svoje peneze bomo nalagali v posojilnici, kjer dobimo $\frac{1}{2}\%$ več, kakor v hranilnici in na tej trdni podlagi hočemo zidati našo bodočnost.

Posojilnica nam da podporo za gasilna društva, za ubožne dijake, za vse potrebne slovenske zadeve.

O. tudi v Ljutomersko hranilnico je slovenski kmet nosil svoj težko prihranjeni denar. Kako pa rabijo tam dobičke? Vsako leto dajo 300 glid. za nemško šolo, na kateri je slovenska, domača beseda prepovedana. — Za uradnika so letos postavili moža iz Solnograškega, ki nobene besede ne zna slovensko.

Gospod Steier, Zemljik in drugi nemški trgovci, ki prodajate blago samo slovenskim ljudem, ali je to pravično?

Posojilniško poslopje lepo napreduje. Naj se tudi tako lepo izdela. Naj bo to znamenje slovenske marljivosti in štedljivosti! Kedar bote poslopje odprli, ne pozabite zvestega slovenskega kmeta!

V preteklem letu smo se iznebili c. kr. gometra, ki slovenski ni razumel. Tako pogumno se branimo zoper vsakega uradnika, ki noče našega jezika znati. Ali ga zna g. okrajni komisar in g. davčni nadzornik? Zakaj se nam pošiljajo od okrajnega glavarstva nemški dopisi? Zakaj potrebuje davčni nadzornik posebnega tolmača g. feldvebelja Vrabiča, kedar govori s slovenskimi župani?

G. dr. Rosina, naš deželni zastopnik, vprašajte ob priliki, kaj vendar misli vlada o teh slovenščine nezmožnih uradnikih! Ako pa to spada v področje državnega zbora, vprašajte naj naš državni poslanec.

Ljutomerčani — Posilince bi radi drugi razred za nemško šolo. Pa imajo samo 28 taci nemških otrok, ki se slovensko učiti nočejo in hočejo enkrat na Prajzovsko oditi? Ali bojo res slovenski Ljutomerčani za te nespametne plačevali? Narodnjaki Ljutomerski, ne popuščajte, branite se z vso silo zoper ponemčevalne namene občine in žaližbe — c. kr. okrajnega glavarstva!

Te dni sem imel opraviti pri okrajni sodnji. Tam pišejo v kazenskih in drugih zadevah nemške protokole, katerih mi ponosni murški kmetje ne razumemo. Kedaj bo to nehalo? Mi pozivljemo naše zastopnike naj enkrat pravo besedo spržijo, da neha nespametno ponemčevanje. Mi ne bomo podpisavali zapisnikov, katerih ne razumemo in če se uradnik še tako dere nad nami. Mi smo opravičeni zahtevati, da vsak uradnik pošteno, po naše govori z nami in tako tudi piše. Komur to ni prav, tisti ne bo stopal na prste in svojo jezo izlival v otročje glasove, ampak tisti naj gre gori na „Nemško“ ali pa v „rajh“ na Prusovsko!

Tako zahteva zvesto in vrlo slovensko ljudstvo!

Tisti Slovenci, kateri pa ne izpredijo, kam tirajo naši nemškutarji svoje zahteve, naj se sramujejo in doma ostanejo!

V preteklem letu smo imeli lepe politične shode. Še več taci shodov je potreba! Gospodje, ki ste bolj učeni Slovenci, kakor mi priprosti kmetje, sklicujte nas na zborovanje in podučujte nas! Vaše delo bo imelo blagoslov božji za seboj.

Ljutomer je lepi kraj. Ali še lepši bi bil, če bi bil v slovenskih rokah. To bi bilo pravično, ker ves denar za Ljutomerčane slovenski kmetje nanašamo. Ali žaližog je še toliko nevednežev, ki rajši naše nasprotnike podpirajo, kakor prijatelje slovenskega rodu. Sram jih bodi!

Črna Mura bi se nazaj obrnila, če bi poznala naše narodne odpadnike!

Zato pa želimo, da bi narodno delo, ki je v preteklih zadnjih letih tako živo postalo, še bolj napredovalo. Bog daj, da bi vsi Slovenci sprevideli, da je potreba premeniti in če treba še silo, nemški „Luttenberg“ v pravo slovensko trdnjavo, v staroslovenski: Ljutomer! V tem znamenju pozdravljamo novo leto. —ž.—

Sv. Bolfenk pri Središču. (Nova okrajna cesta.) Namerja se narediti nova okrajna cesta, ktera bi vodila od središko-ljutomerske velike ceste proti Sv. Bolfenku na Kogu.

To poročilo je prijetno iznenadilo skoraj celo župnijo. — Naravno je pač, da so mislili skoraj vsi prebivalci naših občin — kar tudi poznavalec tukajšnjih razmer, kot edino pravilno potrditi mora, — da se bode ta nameravana cesta odcepila v občini Vitan od središko-ljutomerske glavne ceste, kjer že zdaj občinska cesta pelje na Kog, ter tako nadaljuje cesto, ki pride iz Ormoža (sedeža naših oblastnij) skozi občino Šalovce, ktero okraj namerja pozneje tudi prevzeti.

Sliši pa se, da se ta občna želja ne bo izpolnila, ker slavni okrajni zastop ormoški misli podpirati cesto, ki bi vodila skozi občino Vodrance k Sv. Bolfenku. Ta cesta pa bi ne bila samo dražja, ker bi proga morala biti mnogo daljša, temveč bi tudi narejena skozi Vodrance zgubila skoraj popolnoma nje občno važnost, ker bi vstregla samo mali peščici koristoljubnežev iz navedene občine.

No, mislim, da je to zadnje poročilo samo hvalisanje za omenjeno misel občine vodranske, — vendar vas opozarjam predragi sofarani in drugi, ki seanimate za to, da ugovarjate, dokler ni prepčno. Tudi sem popolnoma prepričan, da naš slavni okrajni zastop ne bo odobral predloga, ki bi stal precejšno svoto in vendar ne bi v obče koristil.

Iz Ljubljane. Tekom pretečenega leta vzdignila in okrepila se je Ljubljana od znanega velikonočnega potresa in novo življenje se je vzbudilo na prašnih razvalinah ponajveč sto ali še večletnih poslopij. Veselje navdaja pouličnega sprehajalca, opazujočega, kako dobiva Ljubljana, naša naravna in zgodovinska stolica slovenska, dan za dnevom bolj in bolj lice modernega, ukusnega in ličnega mesta. Ako je vže poprej slovela radi svoje krasne okolice, senčnatih dreveredov, umetnih nasadov in prelepega razgleda na snežne planine, prikupila se bode sedaj očem tujčevim v tem večji meri radi svojih ličnih, novodobno zidanih zasebnih kakor javnih poslopij, pripravno urejenih ulicah in drugih udobnih javnih naprav. Seveda se nesreča, ki jo je mestu potres prizadel, ne dá kar hipoma zaceliti in bode treba še precej let, da bodo izginili zadnji sledovi krutega potresnega udarca. Vender se v obče opaža, da so se baš po potresu odprle nove smeri za urejevanje mesta po modernih načelih ali da je vsaj sedaj postalo mogoče, starejši regulacijske načrte hitreje in temeljiteje uresničiti. Dosedaj se je sezidalo vsega skupaj 41 novih hiš, katerih večina je prav lepih in v katerih že deloma, ker vlada občno pomanjkanje stanovanj, ljudje prebivajo. Izmej javnih poslopij stoji sezidana in prometu izročena nova pošta, ki se nahaja na najprometnejšem kraju mesta in prispeva istemu h krasoti in ličnosti. Razven tega se zgradi prihodnje leto novo deželnovladno poslopje, gimnazija, justična palača, topničarska vojašnica in se izvrše razna popravila pri tukajšnjih cerkvah. Od kar spada k mestu vas Udmat, se je mesto pomnožilo za pet tisoč prebivalcev in jako razširilo; tudi nova, vsem zahtevam ustrezajoča bolnica nahaja se sedaj v mestu. Popisati hočem še, kako je v Ljubljani v narodnem oziru. Res je, da je Ljubljana v bivstvu popolnoma slovenska, vendar pa se ne more trditi, da bi bila brez nemštva, katero se seveda z vladne, kakor tudi drugih stranih kolikor mogoče podpira in umetno goji. Saj ima Kranjsko s 96% Slovencev neslovensk uraden list, ki javlja in ocenjuje slavnosti raznih skupin „Schulvereina“ „Südmarke“ itd., na drugi strani pa so šole in posebno višja izobraževališča nemška, takó, da se premnogom dijakom že v mladosti zatré vsak duh narodne odločnosti in neustrašenosti. Letos se je v Ljubljani ustanovila prepotrebna dekliška šola, od katere pričakuje v tem oziru vsakdo najveselejših uspehov, kakor slišimo, uspeva ta

šola kaj sijajno. Poulične tablice so sedaj slovensko-nemške in z zadovoljstvom opazamo, da je mestni svet počastil mnogo naših slavnih in zasluženih mož s tem, da je krstil najlepše trge in ulice z njih imenom. S tem pa ni počastil samo teh slovečih mož, ampak samega sebe, spričavši, da se zaveda svoje narodne dolžnosti.

Narodno-gospodarske novice.

Rešenje živine ob požarih.

Pri požarih na kmetih je treba posebno gledati na hleve in živino v hlevih. Marsikak posestnik je že imel mnogo škode, ker ni znal na pameten način ob požaru spraviti živine iz hleva. To je pa tudi večkrat jako težavno. Posamičniku ne kaže hoditi po živino v hlev ob ognju, rešil ne bode nobene ovce, posebno če je še malo nespreten. Še sam prideš v nevarnost. Nedavno se je poročalo o nekem požaru na Tirolskem, ko je 70 ovac zgorelo, ker so se vrnile v hlev, ki jih je ovčar že bil spravil iz hleva. To bi se ne bilo zgodilo, da je ovčar za ovcami hlev zaprl.

Ovce ob požaru navadno ne gredo iz hleva, če jih na to ne navadimo. Ovce navadiš, da gredo ob kaki nevarnosti iz hleva, če jim po noči kje zunaj hleva daješ zobati soli. Prvi pot ne marajo iz hleva, a potem se pa navadijo, da kar iz hleva hite, ko zagledajo luč, da dobe soli. Če gori, beže tako navajene ovce iz hleva, da jim le odpreš.

Navadno se pa ob požaru potegne za roge iz hleva oven vodnik in za njim druge ovce poženo s pomočjo psa. Če ni dosti ovac, se tudi lahko znesejo iz hleva. Če se sveti skozi vrata, večkrat na noben način ne spraviš ovac iz hleva. Tukaj ni druge pomoči, da narediš na drugi strani luknjo skozi steno.

Tudi konji ne gredo radi iz hleva, če vidijo ogenj. Spraviš jih pa vendar, ako jih osedlaš ali okomataš. Govede se na verigah ali vrveh spravijo iz hleva. Upornim živalim in tistim, katere je že oslepil svet, pa zavij glavo v vrečo ali kako rjuho in jih spraviš iz hleva. Svinje je treba za ušesa iz hleva potegniti. Perutnino se najlože odnese v vrečah, panjem se morajo zamašiti izhodne luknje, ko se odnašajo, ki se pa vendar morajo pozneje odpreti, da se čebele ne zaduše.

Za rešitev živalij ob požarih je treba previdnih, spretnih in zanesljivih ljudi. Kričati ni treba, ker se s tem le živino po nepotrebnem oplaši. Najbolje je, če živino spravljajo iz hleva ljudje, ki jo navadno krmijo. Praviti pa tudi ni treba, da je pomoč požarne brambe jako koristna, včasih celo neobhodno potrebna.

(Ameriška jabolka in egiptske nešplje na Dunaji.) Tudi sadjarstvu že preti nevarnost od prekomorske konkurence. Letošnji Božič so na Dunaji prodajali ameriška jabolka in egiptske nešplje. Jabolka so se prodajale po 25 do 35 kr kilogram, nešplje pa po 18 do 20 kr. kilogram. Ker je bilo tuje sadje okusno, se je bati, da bode vedno bolj izpodrivalo domače.

(Hude zime in mrčesi.) Mnogi ljudje mislijo, da hude zime pokončajo mnogo mrčesov. Skušnje pa kažejo, da temu ni tako. Mrčesi že najdejo taka zavetja, da se jim zime ni bati. Pač pa hude zime pokončajo mnogo koristnih ptičev. Vsled tega je navadno za hudimi zimami mnogo škodljivih mrčesov.

(Otava) je navadno tečnejša in ložje prebavljiva nego seno prve košnje. Posebno je dobra za teleta.

(Pašniki) naj se večkrat gnoje s pepelom, kompostom, cestnim blatom, apnom, laporjem, kajnitom in Tomaževu žlindro pomešano s prstjo. Živinski gnoj in gnojnica nista tako dobra za gnojenje pašnikov, kakor prej omenjena gnojila, ker živina ne mara za travo na pašniku, ki se je z živinskim gnojem ali gnojnico pognojila.

(Proizvajanje petroleja.) V Združenih državah severno-ameriških pridobe slednje leto okolu 50 milijonov sodov petroleja po 140 litrov, v Rusiji po 40 milijonov takih sodov. Na vsem svetu se na leto dobi kakih 18000 milijonov litrov petroleja. V Ameriki našli so nedavno več novih virov, ter je vsled tega pričakovati, da pade cena petroleju.

Književnost.

(„Slovenka“) je nov list, ki je začel izhajati v zalogi „Edinosti“ v Trstu. „Slovenka“ pri-
našala bode našemu ženstvu razven koristnih,
poučnih in zabavnih spisov tudi spise o gospo-
dinjstvu, o hiši, modi itd.; sploh bavila se bode
z vsemi v ženske stroke spadajočimi predmeti
ter bode izhajala vsakih 14 dni. List stane za
naročnike „Edinosti“ le 2 gld. — za druge na-
ročnike pa 3 gld. — na leto. Kdor se misli na-
ročiti, naj blagovoli poslati polletno ali pa vse-
letno naročnino najkasneje do 25. t. m.; kdor
se ne naroči, naj izvoli poslati list nazaj. —
Naročnino je pošiljati upravnistvu „Edinosti“
v Trstu.

(„Popotnikov koledar za slovenske učitelje“) 1897. Sestavil Mihael J. Nerat, nadučitelj in urednik „Popotnikov“ v Mariboru. V Gorici. Tiskala in založila „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček. 1896. Str. 213. Razen koledarja obseza lično natisnjena in jako elegantno vezana knjiga še rodopis cesarske rodovine, statistične podatke o avstrijsko-ogerski monarhiji in o mestih in trgih na Slovenskem, imenik članov in odbornikov „Zaveze“, zapisek najvažnejših perijodičnih uradnih opravkov šolskih vodstev in krajnih šolskih svetov in določbe glede šolskih praznikov, nadalje imena v ministerstvu za uk in bogočastje delujočih uradnikov, imena članov dež. šolskih svetov, okrajnih in mestnih šolskih svetov ter izpraševalnih komisij, potem pa natančen imenik vseh učiteljev in učiteljic. Vsakemu imenu je dodano, kje in kdaj je bil dotičnik rojen in od kdaj služi. Šole so razvrščene po deželah in po okrajih, dodan je pa tudi abecedni imenik šolskih krajev in učiteljskega osebja. Koledar je v vsakem oziru vreden toplega priporočila.

Razne stvari.

(Židovstvo) se močno razširja v Celovcu. Trgovine prehajajo druga za drugo v židovske roke. Mesto dobi tako polagoma mesto nemškega židovskega značaja. Sedaj se že govori, da se v kratkem osnuje v Celovcu židovska sinagoga (tempelj). V tem, ko celovski Nemci le pre-
mišljajo, kako bi slovenstvo popolnoma izrinili iz mesta, pa jim že židje podkopujejo tla.

(Visoka starost). Dne 28. decembra 1896 umrl je v Nemšici na Češkem J. Dobrovolnoy, ki je imel že 117 let. Zapustil je 106letno vdovo.

(Sto hiš v zemljo pogreznilo) Na božični dan je v pokrajini Modeno se vsa vas Sant Ana Pelago pogreznila v zemljo. Ljudje so se srečno rešili. Kaj je vzrok tej grozni nesreči še ni dognano.

(Tatvina v Hallu.) Dne 4. oktobra 1896, je bilo v Hallu gostilničarki Tereziji Angerer ukradenih 12.000 gld. v vrednostnih papirjih, 1500 gld. gotovine in več hranilničnih knjižic, na katere je bilo vloženih katic 30000 gld. Te tatvine je sumljiv neki Alojzij Haidegger, ki je tisto noč v dotični gostilnici prenočil in se v knjigo za tujce vpisal za stavbenega mojstra Bergerja. Haidegger je prifrigan slepar in se izdaje sedaj za doktorja prava, sedaj za stavbe-
nega podjetnika, sedaj za nekega grofa. Kako je nasukan, je vidno iz tega, da je bil nekoč v Gradcu na podlagi ponarejenih papirjev se oze-
nil in otvoril odvetniško pisarno. Po poslu je agent in ima še le 33 let.

(Veliko poverenje.) Iz Kartnice na Nemškem je pobegnil ravnatelj tamošnje podružnice državne banke, ki je poveril 350.000 mark.

(Ubit finančni stražnik.) V neki tovarni v Bariju v Italiji je ustrelil neki finančni stražnik s službenim revolverjem dva meščana in jed-
nega policajsta. Ljudje so na to padli po finanč-
nem stražniku in ga razmesarili, da bi ga nikdo ne bil mogel spoznati. Šest oseb so zaprli.

(Zastrupljeni.) V tobačni tovarni na Ogerskem so umrli nadzornik, dve delavki in dva otroka, ker so sopli ogljikov okis, kateri plin je uhajal iz neke počene cevi.

(Kuga.) V Kurackeeju v Indiji se je poja-
vila kuga, najbrž se je tje zanesla iz Bombaja. Ljudje beže iz okuženih pokrajin. Več sto tisoč jih je že ostavilo svoja domovanja. V Bombaju nekda kuga pojenjuje. V Londonu so v velikem strahu. Tri osebe, ki so se pripeljale iz Indije, so umrle v bolnici za kugo. Boje se, da se po mestu razširi.

(Kuga v Bombaju) grozno razsaja. V tem mestu, ki ima blizu milijona prebivalcev, umrje po 70 do 100 ljudi slednji dan za kugo. Ljudje mro posebno v nekaterih umazanejših delih mesta. V teh delih mesta našli so na tisoče poginolihi podgan po rovi in kanalih.

(Preveč blagoslova.) V Donnerskirchenu na Ogerskem je nekemu Petru Scherru na Sil-
vestrov večer žena porodila štiri otroke, dva dečka, dve deklici. Dečka sta zdrava, deklici sta že prvi dan umrli.

(Ponesrečeni rudarji.) V srebrnem rudniku Sante Gertrusi v Ameriki je dne 2. t. m. bilo začelo goret. Rudokopi se niso mogli rešiti, 34 je mrtvih.

(Velik vihar) je razrušil mesto Nevestine v Avstraliji. Skoro vse hiše je podrlo. Ljudi je vihar kar metal semtertja in jih je mnogo mrtvih.

(Obup matere) Dne 18. novembra l. l. je bila na Dunaji v Donavo skočila soproga lasni-
čarskega pomočnika Ana Kurz z dvema majhnima otrokoma. Njo so ljudje rešili, otroka sta pa utonila. Povod temu dejanju je bilo pomanjkanje. Stanovanje so jej odpovedali, mož se jej je pa izneveril. Rešeno mater izročili so bolnici pre-
iskovalnega zapora deželnega sodišča. Te dni so jo izpustili iz zapora, ko so se zdravniki izrekli, da je omenjeno dejanje izvršila v duševni zme-
denosti. Nobenega veselja ni bilo opaziti na njej, ko je ostavila zapor.

(Boj z jeleni) Taksin paša živi v pokoju blizu San Štefana. Ondu ima velik lovski park, katerega mu je podaril sultan. V tem parku je več jelenov. Slednje leto priredi jedenkrat paša, ki je še jako trden, dasi že ima 85 let, velik lov na jelene, h kateremu povabi več gospodov. Te dni je pa paša z dvema gospodoma se brez orožja sprehajal po parku. V parku so je pa na padli besni jeleni od dveh strani. Nekemu Grku je jelen z rogovi lami pretrgal trebuh, da je bil hitro mrtev. Drugi jelen je vrgel pašo na tla in mu zlomil roko. Tretjega gospoda, tudi nekega Grka, je pa jelen nataknil na rogovile in ga da-
leč vlekel seboj, ter hudo poškodoval na kolenih in gležnjih. Na klic je prihitelo več služabnikov, ki so jednega jelena ustrelili, drugi so zbežali.

Za zastavo „Celjskega Sokola“ poslali so nadalje svoje prispevke vsled razposlane okrožnice naslednji daro-
vatelji: Gospodičina Milka Mankoč v Trstu 5 gld., g. dr. Franjo Rosina, odvetnik v Ljutomeru 3 gld., g. Stefan Boucon podaril je račun vreden 25 gld., za sokolsko zastavo navdušeni „Triglavlani“ v Gradcu poslali so 2 gld. 50 kr., g. cesarski svetnik Josip Jerman v Rajhenburgu 2 gld., g. Anton Askerc, kaplan v Skaljah 1 gld., gospodična Tončka Rebek iz Dunaja povodom vselega snidenja z bratom Ivanom 2 gld., g. Franc Praunseis, trgovec v St. Jurji n. j. 2 gld. in g. Anton Ogorevc, veletržec v Konjicah 5 gld., g. Ignacij Orožen, stolni prošt v Mariboru 3 gld., g. Ivan Čater na Dunaji 1 gld. in g. dr. Anton Medved, c. kr. gimn. prof. v Mariboru 3 gld. Vsem dosedanjim in bodočim veledušnim daro-
vateljem izrekamo srčno zahvalo ter jim kličemo, pro-
sej jih tudi v bodočem letu njihove naklonjenosti, bra-
tski: „Na zdar!“ Odbor.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali od 1. do 31. decembra 1896. Veleč. g. A. S. Tolminec 5 gld. kot mesečni prispevek za december 1896; Mohorjani v Koprivi 2 gld., gospa Jos. Kraigherjeva 41 gld. letnine Postojnske ženske podružnice, g. Miroslav Hans iz Krške vasi nabrane 4 gld., g. Ivan Krulec, mestni učitelj v Ljubljani za prvo zaklopnico družbinih vžigalic 1 krono in v isti namen Rajhenburški Harambaša nabranih 6 gld. 80 kr., gosp. J. R. Hočevnar 41 gld. letnine za po-
družnico v Cerkljah, Mohorjani na Breznici 2 gld. 50 kr., gđ. Marija Vodnikova v Ljubljani 1 gld. letnine in 50 kr. za Miklavža; moška podružnica v Trstu 135 gld. 30 kr., podružnica v Gornjem gradu 30 gld. letnine, gosp. Fr. M. s Češkega 5 gld., g. Ig. Zore iz Šmartna pri Li-
tiji nabranih 13 gld. 70 kr., slavno županstvo na Rečici 5 gld. mesto venca pokoj. svojemu obč. odborniku preč. g. župniku Mat. Strnadu, gosp. Rosina 24 gld. letnine za gospod. podružnico v Ormožu, gosp. dr. I. Geršak 5 gld., katere je zložila vesela družba v Ormožu; Čateški Mohorjani 5 gld., Čateški rodoljubi 5 gld., g. Fr. Dolenc 74 gld. 55 kr. letnine za podružnico v Mariboru, ženska podružnica v Kobaridu 36 gld. 55 kr., vesela družba pri Zadniku v Senožečah 10 kron, gđ. Ljudmila Roblekova v Litiji 2 gld. mesto venca na krsto umrle gospe Marije Jenkove, Mohorjani v Dobropolji 3 gld., gosp. okr. sod-
nik Fr. Hrašovec, blagajnik izvanakademiške podružnice v Gradci, 15 gld., g. Oton Ploj, c. kr. notar v Gornji Radgoni, 5 gld.; preč. gosp. Fr. Kadunc, župnik v Krašnji 8 gld., 2 gld. 35 kr. je daroval iz svojega, 5 gld. 65 kr. pa je iz nabiralnika v gostilni gosp. Fr. Cerarja; preč. g. župnik J. Ramoveš 20 gld. podružnične letnine za Poljansko dolino; g. dr. Urban Lemež 10 gld. kot volilo v Slov. Bistrici umrlega gosp. duhovnika M. Goličnika, Mohorjani s Sel pri Kamniku 2 gld., g. dr. med. Janko vitez Bleiweis-Trsteniški 5 gld. kot darilo Slovencev v Inomestu, slovenski bogoslovci centralnega semenišča v Gorici 100 gld. za božičnico, gosp. dr. Ant. Mihalič, predsednik podružnice za Ljutomer, 6 gld. 20 kr.; po-
družnica za Kotmaroves 18 gld. letnine; g. Marija Lipšava iz Slobitinec 4 gld., katere je sporočil umrli Anton; sl. okrajna posojilnica v Ljutomeru 10 gld., Harambaša s hajdučki 3 gld., Sentpeterska moška podružnica v Ljub-
ljani 76 gld. 70 kr., podružnica v St. Petru na Krasu 16 gld. letnine in sl. upravništvo „Slovenskega Lista“ v Ljubljani zbirko 19 gld.

Za pobita okna Velikovoške šole so naklonili: Za-
gorski „Sokol“ na Miklavžavem večeru nabranih 11 gld., g. Fr. Kovač, učitelj v Zatičini, nabranih 7 gld. 80 kr. in g. Luka Knific, vpok. nadučitelj v Škofji Loki, 2 gld.

V oprostito noveletnih voščil so darovali: Gosp. Fr. Raktelj, mestni nadučitelj v Ljubljani, 1 gld.; gosp. Luka Svetec, c. kr. notar v Litiji, z rodbino, 5 gld.; veleč. g. Iv. Trpin, kapelan na Studencu 1 gld.; družabnice ženske podružnice v Kranji po gospej Mariji Drukarjevi 33 gld. 20 kr.; po č. gosp. Iv. Zupanu, kuratu v St. Petru na Krasu, gg. Andr. Lavrenčič 1 gld., Fr. Groznik 1 gld., Iv. Zupan 2 gld., Fr. Stele 50 kr., Fr. Geržina 1 gld., Ivanka Velepčič 1 gld., Fr. Križaj 50 kr., Fr. Avčič 1 gld., Ferdo Kariš 2 gld. 50 kr., Karol Sajovic 1 gld., Fr. Rajčević 1 gld., Fr. Jakš 1 gld., Matija Pavlič 1 gld., Fr. Torkar 50 kr., N. Studeny 1 gld., K. Lenasi 50 kr., Iv. Korošec 1 gld., M. Medica 1 gld., Iv. Špiler 1 gld., M. Kalan 50 kr., gosp. dr. Vinko Gregorič, primarij v

Ljubljani, 5 gld. in veleč. gosp. državni poslanec Anton Koblar 5 gld.

Izjavljajoč iskreno zahvalo požrtvovalnim daro-
vateljem, našemu vrlemu časopisju, delalnim podružnicam in slavnim posojilnicam izrekamo danes nado, da se bo v novem letu 1897 veliko navdušenje občinstva do naše družbe povečalo, darovitost pa pomnožila. Družbinim dobrotnikom veselo novo leto!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Koledar.

Petek (8) Severin, op.; Erhard, škof. — Sobota (9) Julijan in Bazilisa, mučenca. — Nedelja (10) 1. po razglašenju Gospodovem. — Ponedelj. (11) Higin, p. muč. — Torek (12) Ernest. — Sreda (13.) Osmina sv. 3. Kra-
ljev. — Četrtek (14.) Hilarij, škof. — Prvi krajec dne 10. ob 10. uri 44 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 11. januarija pri Novi cerkvi, v Šmarijah in na Planini. Dne 14. januarija na Bregu pri Ptuj (za svinje) in pri Sv. Filipu v Vercach. Dne 15. januarija v Arvežu.

Loterijske številke.

Trst 2. januarija 1897: 59, 13, 34, 77, 42
Linc „ „ „ 71, 51, 2, 15, 67

Vožni red na južni železnici

veljaven od 1. oktobra l. l.

Odhod iz Celja proti Dunaji. Brzovlak ob 1. uri 43 m. ponoči in ob 1. uri 32 m. popoldne; poštni vlak ob 5. uri 18 m. popoldne in ob 3. uri 05 m. ponoči; lokalni vlak ob 6. uri 41 m. zjutraj; mešani vlak ob 9. uri 37 m. dopoldne.

Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 41 m. popoldne in ob 4. uri 15 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 5 m. dopoldne in ob 1. uri 46 m. po-
noči; lokalni vlak ob 5. uri 35 m. zjutraj in ob 9. uri 13 m. zvečer do Zidanega mosta; mešani vlak ob 5. uri 40 m. zvečer.

Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 32 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 55 m. zjutraj in ob 9. uri 17 m. dop. ter ob 3. uri 15 m. popoldne in ob 7. uri 45 m. do Dravograda.

Odhod iz Pragerskega proti Ptuj itd. Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči; osebni vlak ob 9. uri 37 m. do-
poldne in ob 8. uri 10 minut zvečer; brzovlak ob 3 uri 35 m. popoldne.

Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 15 m. zjutraj in 3. uri 50 m. popoldne.

Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 50 m. zjutraj in 2. uri 35 m. popoldne.

Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 28 m. ter ob 5. uri popoldne.

Odhod iz Poličan v Konjice ob 9. uri 10 m. dopoldne in ob 4. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Konjic v Poličane ob 6. uri 35 m. zjutraj in 1. uri 00 m. popoldne.

Odhod iz Spielfelda v Ljutomer 8. ob uri 40 m. zjutraj in ob 2. uri 30 m. popoldne — ob 6. uri 25 m. zve-
čer od Radgone.

Učenca

za trgovino, poštenega obna-
šanja takoj sprejme v uk

Josip Vrečko

(4) v Podsredi (Hörberg)

Molitvene bukvice

priproste, kakor tudi v najfinejših vezih,
po vsakršni ceni pri

Dragotin Hribar-ju v Celji

Posebno opozarjamo preč.
g. katehete in duhovščino na velik
izber molitvenikov za šolarčke,
kakor tudi odrasle.

Otročja obleka od 1-50 — 7 gld.

Prva in največja spodnještajerska

zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19

priporoča svojo veliko zalogo

nepremočljivih plašcev = havelok

raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke

vsake velikosti in kroja, po le mogoče

nizki cen.

Velik izber vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim
v teku treh dni iz najbolj priznanega an-
gloškega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terelega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovejšem modnem kroju solidno
in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugo-
vora zamenim. (49) 43-1

Plašči = havelok od 7-14 gld.

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja; tiskarna in knjigoveznica

priporoča gosp. trgovcem in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatega (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebnjo še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom: »Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardtmuthovih in drugih svinčnikov in angleških peres po originalnih tovarniških cenah.

Dalje priporoča zavitke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gobice, pušice in škatle za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zavitkov v mapah in elegantnih škatljah. — Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomenice, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirje za fotografije, listnice itd.

Šolske in molitvene knjige; prekupeem še poseben popust. Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se tudi vsakovrstni tisk na podobice.

v Celji

priporoča se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slav. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah. Izdeluje knjige, brošure, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vožne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade itd. — Vedno v zalogi so obrazci za posojilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigoveška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor tudi najfinjša priznana trdno in ukusno. Ker je moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani
(južna železnica)

Črno in beo pristno vino
po 23 in 28 gld. hektoliter.

(757) 24—3

Zdravnik vsega zdravilstva

Dr. Emanuel Julius Fridrich

naznanja

da ordinuje vsaki dan

od 1. juniju 1897 v Žalci v novi hiši gosp.
Senica — poprej pošta.

(1) 4—1

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riehl

ordinira vsaki dan zazo bobolne
od 8.—12. ure dopoldne in od 2.—5.
popoldne (18) 12—12

v lastni hiši

vrtno ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Ustavlja umetne zobe in zobovje z
zlato, kavčuk ali platino podlago in
plombira z zlato itd. podlago po ame-
rikanskem sistemu brez vsakih bole-
čin in garantuje za najpopolnejšo iz-
vršitev, enako najboljšim dunajskim
ali graškim delom. Zobovje ne ovira
čisto nič žvečenja ali govorjenja.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega
starega in novega vina, katerega sem kupil
naravnost od pridelovalca ter zamorem ž njim
postreči vzlic izvrstnemu blagu, prav po nizki
ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s
15. dnem februarja v „Narodnem domu“
trgovino s špecerijskim blagom, ter se pripo-
ročam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini
za mnogoštevilni obisk. Zagotavljam pošteno
postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja
prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pri-
delki, kakor tudi s špecerijskim blagom pa
ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski
cesti števil. 10 (pri „Kroni“).

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52—28

„Pri dobrem pastirju“!

Mehanični mlin

se odda takoj v najem, proti prav ugodnim pogoji.
Kavcije se zahteva 200—500 gld. — Pismene ponudbe
se sprejemajo do dne 15. prosinca 1897. pod naslovom:
„Mehanični mlin“
na upravnistvo tega lista.

(3) 2—1

M. Ropas v Celji

naznanja, da ima vedno v zalogi najbolj in
po najnovejšem ameriškem sistemu stavljen
pianino in glasovire (Stutz-Flügel)
za prodati in izposoditi. (2) 3—1

Kdo pije
Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?
Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

P. n.

Uljudno naznanjam, da sem prevzel z dnem 1. ja-
nuarja 1897 gostilno

„Felsenkeller“

oddaljeno le pet minut od mesta Celje.

Priporočam se sl. občinstvu za mnogobrojni obisk
in zagotavljam vedno točno postrežbo; točli bodem dobro,
pristno vino in najboljše pivo ter imel vedno svežo kuhinjo.

Z velespoštovanjem

(266) 3—2

E. Juvanc.

Ravnokar izišel:

Stenski koledar cena 25 kr.
Skladni koledar « 60 «

s poštino 5 kr. več.

Dobiti je v trgovini **Drag. Hribarja v Celji.**

Pratika za leto 1897

na drobno in debelo

se dobi pri

Dragotin Hribar-ju v Celji.

SVETA DRUŽINA

ali
molitvenik

v rabo

občni bogoljubni družbi
krščanskih družin

na čast

svete družine nazareške

Obsega pojasnila in določbe
in vse navadne molitve

Z dovoljenjem
prečastitga škofjstva tržaško-koprskega
v Trstu, spisal

P. Hrizogon Majar
O. S. F.

Založil in prodaja Dragotin Hribar
v Celji.

Cena
v usuje vezani knjigi z zlato
obsega 1 gld. 20 kr., v usuje
z marmornato obrezo 1 gld.,
v pol usuje 80 kr.

Molitvenik obsega 32 pol ali
510 strani.

Ta molitvenik je namenjen za
ude družbe svete družine nazareške in
vse pobožne ljudstvo. Nohena krščen-
ska družina naj bi ne ostala brez tega
molitvenika.

Prekupci dobé popust